

своју *patria potestas*. Јустинијан први прави разлику између *adrogatio*, где се усвојиоцу признаје пуна власт над усвојеником и *adoptio*. Рано немачко право је прихватило римску идеју усвојења па је чак и поступак око усвојења био идентичан. Међутим, канонско право никад није признало усвојење (у Француској је идеја потпуно изумрла у XVI веку). Тек у најновије време под утицајем хуманитарних идеја, усвојење се признаје и добија значајно место у литератури и у законодавству (1926 год. Велика Британија доноси Закон о усвојењу). Иако се историски повезује са институцијом у римском праву, установа се и формално и суштински разликује од *adoptio* и *adrogatio* у римском праву.

Као што се из изложеног садржаја види, аутор је покушао да расветли оне делове римског права који су имали већег или мањег утицаја на европско право. Приликом израде студије консултован је велики број оригиналних текстова. Тамо где је изворна литература била богатија, анализе аутора су дубље, коментари јаснији и паралеле са данашњим правом обухватније. То се осећа приликом читања књиге, јер су извесна места објашњена изванредно, а друга само додирнута. Студија добија нарочито у значају тиме што све анализе и поређења даје британски правник, претставник *common law*-а.

(Из Института за упоредно право)

Јелена Вилус

ЗБОРНИК ПРОПИСА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ. Књига VI. Београд, „Савремена администрација“, 1957, VIII + I 809 стр.

Шеста књига овог корисног Зборника продужује даље систематско издавање пречишћених текстова прописа НР Србије. Пет ранијих књига садржавале су све прописе до 30 јуна 1955 односно у области организације локалних органа власти до закључно 31 јула 1955. Ова шеста књига Зборника садржи све даље прописе НР Србије који су објављени закључно до 31 децембра 1956. Тако овај Зборник постаје годишњи зборник у коме се објављују сви прописи НР Србије који су у току једне године објављени. Добра страна Зборника је и у томе што су уз основне прописе објављене и све измене и допуне као и исправке учињене у току године, што знатно повећава практичну вредност овог зборника јер на једном месту даје сакупљене пречишћене текстове прописа НР Србије.

Ваља запазити да у Зборник нису ушла службена акта која нису прописи нити они прописи који су одређеног важења као напр. закони и други прописи о годишњим буџетима, завршним рачунима, привременом финансирању и т. сл. Исто тако нису ушли ни прописи који су изричито или прећутно укинати.

Објављени прописи су сређени прегледно тако да олакшавају употребу Зборника. Било би још боље да постоји и предметни регистар.

Зборник су са успехом уредили др. Тихомир Васиљевић, др. Милан Јовић, Миленко Кангрга и Душан Станић а редакцију целокупног материјала извршио је М. Кангрга, секретар за законодавство и организацију Извршног већа НР Србије.

Подвлачећи користи издавања овог Зборника не можемо а да не споменемо да је штета што се још не приступа организованом и систематском издавању пречишћених текстова савезних прописа.

Д. Ђ. Д.